

[Erling Christensen]

Vi har bedt om ministerens bemærkninger til et ændringsforslag, bilag 37. Hvad svarer ministeren? Efter at han har fortalt, at han ikke kan støtte ændringsforslaget, men i bevidsthed om, at der er flertal for ændringsforslaget, svarer han, at en mulighed som den foreslåede formentlig vil kræve ændring af såvel § 1 som § 4 – punktum, slut!

Det er ikke hjælpsomt over for Folketinget eller over for de mennesker, der skal administrere og efterleve lovens bogstav. Det er faktisk en hoven ridefogedopræden af en af Folketingets tjenere. Om igen, hr. minister! Derfor må vi også bede om at få loven tilbage til udvalget efter andenbehandlingen her.

Det, jeg har nævnt her, kan også være svar på De Radikales betækningsbidrag. Vend brodden den anden vej! Den interesse, jeg synes De Radikale burde have i dette lovforslag, rækker kun til, at betænkning ikke burde være afgivet, før ministeren havde svaret på alle spørgsmål. Har De Radikale under udvalgsarbejdet ikke bemærket, at ministeren for indeværende år nedsætter tilskudsbeløbet til vikarer med 6 kr. i timen? Det har man åbenbart ikke. Har De Radikale slet ingen bemærkninger at gøre til Socialdemokratiets tre punkter i vores betækningsbidrag? Har De Radikale slet ingen ønsker om at forbedre vilkårene særligt for det danske familiebrug? Hvis De Radikale overhovedet har gjort sig nogen tanker om dette lovforslag, burde man have støttet de to ændringsforslag.

Når vi nu får loven tilbage til udvalget, får vi også tid til at snakke om et samlet betækningsbidrag fra det flertal, der er for ændringsforslag nr. 1: SF, Kristeligt Folkeparti og Socialdemokratiet. Måske vil De Radikale så med ind i det gode selskab. Det kunne glæde mig.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Det var Det Radikale Venstres helt klare opfattelse, at der efter førstebehandlingen, der foregik den 7. februar 1991, var en forståelse med Socialdemokratiet om, hvordan den lov, vi behandler her, skulle se ud. Så kommer Socialdemokratiet med ændringsforslag i det aller-aller-sidste øjeblik. Må jeg spørge, hvorfor de ændringsforslag ikke er blevet fremsat af Socialdemokratiet på et langt tidligere tidspunkt, eftersom førstebehandlingen fandt sted for flere må-

neder siden. Det er den arbejdsproces, som vi har meget vanskeligt ved at acceptere. Netop som hr. Erling Christensen siger, får de ændringsforslag konsekvenser for andre paragraffer i loven. Det er et noget sendrægtigt arbejde, Socialdemokratiet har præsteret i denne sammenhæng.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Jeg må sige, at det, jeg sagde indledningsvis om min opfattelse af De Radikales interesse for det lovforslag, blev understreget af det, den radikale ordfører sagde.

Vi sagde ved førstebehandlingen, at vi havde nogle bemærkninger og ændringsforslag til dette lovforslag, men selvfølgelig var positivt indstillet over for loven som sådan, men at vi ville komme med dem, så det kan ikke overraske De Radikale. Jeg tror ikke, at vore ændringsforslag kom sent. Vi har i hvert fald bedt om teknisk bistand til et af dem.

Mejdahl (V):

Det fremgår af betænkningen, at regeringspartierne stemmer imod ændringsforslagene, og det vil jeg da godt begrunde. Når vi stemmer imod ændringsforslagene til en i øvrigt god lov, er det, fordi ændringsforslagene vil bevirke, at ordningen bliver ringere for de mange, og fordi totalbeløbet er det samme . . .

Formanden:

Jeg kan forstå, at ordførerne, som ellers sidder ganske tæt ved, ikke kan høre, hvad der bliver sagt, så jeg må bede om ro i salen.

Mejdahl (V):

For det andet bliver ordningen betydelig sværere at administrere. Jeg vil minde om, at sigtet med vikarordningen er at hjælpe ved korttidssygdom. Ved langtidssygdom vil de fleste selv være interesserede i at finde en permanent løsning. Med disse begrundelser stemmer vi imod de to ændringsforslag, som er stillet til L 108.

Birthe Hansen (SF):

Jeg skal bare knytte en enkelt, kort kommentar til Socialdemokratiets to ændringsforslag.